

среднем в 2 раза, в дозах 10^{-13} и 10^{-14} моль/л – в 3,3 раза. При действии Gl в дозе 10^{-12} моль/л ЛП увеличивался в среднем в 5,6 раз, 10^{-13} моль/л – в 5,4 раз, 10^{-14} моль/л – в 2,7 раза. α -ОН достоверно увеличивал ЛП относительно контроля только в дозе 10^{-14} моль/л (в 2,4 раза при $p \leq 0,01$).

В целом, по результатам двух тестов, можно заключить, что VzI, Gl и α -ОН обладают антиноцицептивным действием в дозах 10^{-12} – 10^{-14} моль/л, из которых наиболее эффективным является Gl в дозе 10^{-12} моль/л. При этом у исследуемых веществ обнаружена выраженная дозозависимость: у VzI с уменьшением дозы увеличивается анальгетический эффект, тогда как у Gl и α -ОН с уменьшением дозы, наоборот, анальгетическое действие уменьшается.

УДК 37.012.3

Аналіз практичної підготовки студентів випускних курсів медичних вузів при вивченні дитячих інфекційних захворювань

Гарас М. Н., Воротняк Т. М.

Буковинський державний медичний університет (м. Чернівці)

Однією з цілей навчання на клінічних кафедрах є оволодіння студентами практичними навичками, що обумовлюється необхідністю у практичній підготовці майбутніх лікарів.

Метою дослідження було проаналізувати результати перевірки практичної підготовки студентів медичних факультетів під час вивчення модулю «дитячі інфекційні хвороби» на 5 і 6 курсах навчання.

Матеріал і методи. Проаналізовано результати успішності складання студентами практичної частини підсумкового модульного контролю при вивченні дитячих інфекційних хвороб

на 5 (72 студенти) та 6 курсі (65 студентів) за кредитно-модульною системою навчання.

Для опанування студентами 5 курсу практичних навичок і вмінь використовувалося демонстрація тематичних хворих, вирішення типових ситуаційних завдань, що дозволяло поєднувати теоретичну та практичну підготовку студентів. Індивідуальна самостійна робота включала написання та захист академічної історії хвороби. Водночас, за вимогами робочої навчальної програми навчальний процес на 6 курсі передбачав роботу майбутніх випускників у клініці біля ліжка хворого під контролем викладача під час проведення практичного заняття та самостійну курацію пацієнтів (за участі лікарів-ординаторів) під час вечірніх чергувань з наступним удосконаленням базових практичних навичок і вмінь.

Результати та їх обговорення. Відмічено, що середній бал складання студентами практичної частини підсумкового модульного контролю при вивченні дитячих інфекційних хвороб на 5 курсі складав $20,7 \pm 0,6$ балів, на 6 курсі вказаний показник виявився вірогідно вищим і досягав $22,6 \pm 0,7$ балів ($p < 0,05$). Водночас, не виявлено вірогідних відмінностей у результатах загального балу, отриманого студентами при складанні підсумкового модульного контролю. Так, на 5 курсі даний показник складав $55,8 \pm 0,9$ балів, на 6 курсі – $58,6 \pm 1,6$ балів ($p > 0,05$).

Таким чином, у студентів 6 курсу рівень оволодіння практичними вміннями та навичками вірогідно вищий порівняно зі студентами 5 курсу, що свідчить про їх динамічне удосконалення впродовж роботи у клініці дитячих інфекцій та доцільність використання практично орієнтованої форми занять із студентами випускного курсу.